

[Severin Hansen.]

indføjede betydelige Ændringer for paa flere Omraader at imødekomme Fiskernes Ønsker. Det gælder saaledes den Del af Købesummen for Redskaber m. v., som Laantageren selv skal udrede; den er nedsat fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{5}$. Kommunens Kautionsforpligtelse for Tilbagebetaling af Laan blev nedsat fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{4}$. De Ændringer, der er foretaget i § 4 og i § 8, er ogsaa foretaget for at imødekomme Ønsker, der er fremsat fra Fiskernes Side.

Jeg vil gerne til Slut paa mit Partis Vegne takke Ministeren for Fremsættelsen af Lovforslaget. Jeg tror, jeg har hele Tingets Tilslutning til at udtale Haabet om, at der, naar denne Lov udløber, da maa være sket en Forandring til det bedre, saa at Fiskerierhvervet kan bære sig selv uden særlige Støtteforanstaltninger.

Lovforslaget har været undergivet Udvalgsbehandling i det andet høje Ting og blev der vedtaget enstemmigt, hvorfor der ikke er Grund til at forvente, at Lovforslaget ønskes i Udvalg her. Jeg vil paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jens Jensen: Blandt de Erhverv, der er særlig ramt af Krisen — Landbruget, Automobilbranchen, Fiskeriet og flere andre —, er Fiskeriet vist det haardest ramte. Efter min Opfattelse har Fiskerierhvervet længe haft berettiget Krav paa Hjælp, og Vestjysk Fiskeriforening og Dansk Fiskeriforening har adskillige Gange rettet Henvendelse til den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri om Støtte. Jeg ser saadan paa det, at det Lovforslag, der nu er fremsat, er lidt forsinket, men jeg hilser Lovforslaget med Tilfredshed.

Der er nu gaaet ca. 4 Maaneder, siden Krigen brød ud. Samtidig med Krigens Udbrud foretog de krigsførende Magter Mineudlægning i Nordsøen og i andre Farvande. Denne Mineudlægning er meget generende og til stor økonomisk Skade for den danske Fiskerbefolkning saavel som for de Erhverv, der har Tilknnytning til Fiskeriet. En stor Del af Fiskepladserne omfattes fuldstændigt af Minefelterne, saa at det er meget vanskeligt og yderst farefuldt at drive søgaaende Fiskeri, og Mulighederne for dette Erhverv er derfor stærkt begrænsede. Jeg kan vist med Rette pege paa, at Fiskerne i Esbjerg og i Byerne deromkring er særlig ramt af disse Forhold.

Da dette Lovforslag for nogle Dage

siden blev fremsat i Folketinget, var man fra alle Sider enig om, at den højtærede Minister havde været lidt for smaalig over for Fiskerne, og der blev nedsat et Udvalg, som skulde søge at gøre Lovforslaget bedre for Fiskerierhvervet. Det er ogsaa lykkedes Udvalget at forbedre det meget betydeligt, og Ministeren har givet Tilslutning til Ændringerne. Alle Partier er derefter enige om Fremme af Lovforslaget i den ændrede Skikkelse.

Efter § 1, der omhandler Laan til Fiskeredskaber, Tvist, Tovværk o. lign., kan der i Finansaarene 1939—40 og 1940—41 hertil anvendes et Beløb af indtil 1,5 Mill. Kr., altsaa i et Tidsrum af fem Fjerdingaar. Laanene er rentefri og tillige afdragsfri i de første 2 Aar, hvorefter de afdrages paa 10 Aar i 20 lige store Terminer. Fiskere, der paa Grund af Mineudlægning er afskaaret fra at fiske, og som ønsker at omlægge deres Fiskeri, kan laane indtil 3 000 Kr.; andre vanskeligt stillede Fiskere kan laane indtil 750 Kr.

Oprindeligt gik Lovforslaget ud paa, at Laanene ikke maatte overstige $\frac{3}{4}$ af Købesummen, men Bestemmelsen er ændret saaledes, at der nu kan bevilges $\frac{4}{5}$ af Købesummen. Det er efter min Mening en meget stor Forbedring, idet en stor Del af Fiskerne er meget vanskeligt stillede økonomisk; det er jo betydeligt lettere for dem at skaffe $\frac{1}{5}$ end $\frac{1}{4}$ af Købesummen.

Der er tillige sket den Ændring i samme Paragraf, at Kommunens Garanti begrænses til $\frac{1}{4}$ af Laanesummen, medens Kommunen efter den tidligere Affattelse skulde garantere for $\frac{1}{3}$. Jeg tillader mig at indskyde den Bemærkning, at efter min Mening er det ikke en Opgave for Kommunerne at garantere for saadanne Laan. Jeg vil imidlertid stærkt understrege det ønskelige i, at Kommunalbestyrelserne, naar de nu faar disse Andragender om Laan fra Fiskerne, ser velvilligt paa dem og saaledes medvirker til, at Fiskerne bliver ensartet og retfærdigt behandlet i de forskellige Kommuner.

§ 4 har faaet en Tilføjelse, der gaar ud paa, at der gives Ministeren Bemyndigelse til, hvor en Ansøger i 1939 har haft særlig stort Indtægtstab paa Grund af Minespærringen, at fravige Bestemmelserne om Indtægtsgrensen, der i Lovforslaget er fastsat til 1 800 Kr. paa Landet og 2 100 Kr. i Byer med mindst 2 000 Indbyggere. Efter Lovforslagets tidligere Affattelse var det Aarsindtægten i 1938, der alene skulde